

[PĘDZLIK *sb m*

sg A pędzlik. \diamond *I* pędzłiki(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „pędzel”, niezaświadczonego u nas wariantu fonetycznego do „penzel”: Gdy chcesz Cenę albo co inego pozłocić/ tego pokołtu ná pędzlik wzięwłszy/ pomuśniłz gdzie chcesz *SienHerb* 586b; Weźmiłz pędzlikiem łubtylnym oliwy albo oleiu/ á pomaży łtronę iedną/ tego co chcesz odlać *SienHerb* 604a, [586²]a.

KW